

succulenta

NEDERL.-BELGISCHE VERENIGING VAN LIEFHEBBERS VAN CACTUSSEN E.A. VETPLANTEN

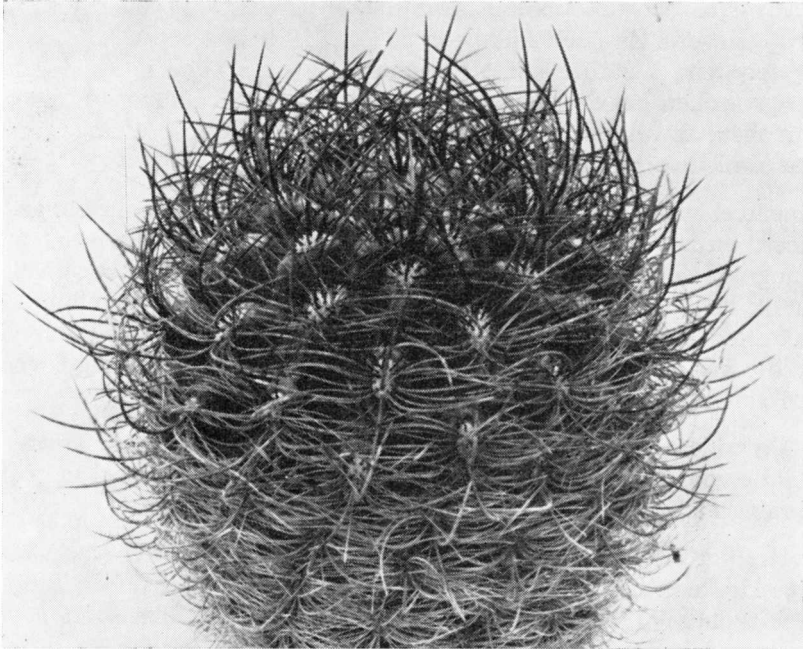

Fig. 67 — *Neoporteria nidus*, gekweekt uit zaad FR 243 (*N. multicolor*), met harde, diep en glimmend donkerbruine dorens; plant uit coll. van Marle.

foto: I.V.T.

Van de Redactie

Zoals de lezers uit een navolgend artikel van de hand van onze Voorzitter zullen lezen, is een van de meest vooraanstaande cactusverzamelaars van ons land en lid van onze Vereniging, de Heer van Marle plotseling van ons heengegaan. Zijn verzameling, zo naarstig door hem bijeengebracht en op zo kundige wijze verzorgd, werd door zijn weduwe onder bepaalde voorwaarden aan het Succulentarium geschonken en ik geloof, dat zij daarmee een grootse daad heeft verricht. De nagedachtenis aan haar man en haar wens zijn levenswerk te behouden, hebben voor haar zwaarder gewogen dan de opbrengst, die de verzameling bij verkoop zou hebben opgeleverd. Zij heeft hiermede ongetwijfeld alle cactusliefhebbers aan zich verplicht, niet het minst diegenen, die deze collectie verzorgen en deze gebruiken om de cactus-cultuur in al haar geledingen op hoger peil te brengen, zowel wat betreft de benaming als de verspreiding van zeldzame of nieuwe soorten.

Momenteel wordt de collectie geïnventariseerd, gerangschikt en gedetermineerd en het is voor mij een voorrecht hieraan te kunnen werken. Het zal nog wel enige tijd duren, voordat alles in orde en alles toegankelijk is, maar ik hoop toch in de loop van het volgend jaar de opstelling en de etikettering gereed te hebben en ik heb de verwachting, dat de verzameling, die met de bestaande collectie tot één zal worden verenigd, voor de leden van Succulenta een vraagbaak zal worden.

De collectie van Marle wordt daarmee betrokken in het onderzoek en bij de voorlichting en ik ben ervan overtuigd, dat dit geheel in overeenstemming met de wensen van de schenker zou geweest zijn.

Het ligt in de bedoeling van mooie en zeldzame soorten vele doubletten te kweken, die dan op een of andere wijze aan de leden verkrijgbaar gesteld zullen worden; het gaat er immers om dergelijke soorten op zo ruim mogelijke schaal te verspreiden.

Het Succulentarium heeft hiermede de beschikking gekregen over talrijke bloeibare planten, die voor een groot deel tot het zg. moderne sortiment behoren, zodat er voorlopig ook stof genoeg zal zijn voor het tijdschrift.

Boom

Voorzitter : A. F. H. BUINING, Burg. de Beaufortweg 10, Hamersveld (U.), Tel. 03496-226.
Secretaresse: Mevr. J. GRULLEMANS VAN BERGHEM, Hereweg 19, Lisse, Tel. 02530-3439.
Penningmeester : G. D. DUURSMA, Spoorstraat 106, Leeuwarden, Postrekening no. 83 35 50.
Redacteur: B. K. BOOM, I.V.T., Postbus 16, Wageningen, Tel. 08370-3141, thuis 2146.
Redactiecommissie: C. BOMMELJE, J. C. VAN KEPPEL en H. v. d. VELDE. — Kopij moet uiterlijk de 18de van de maand in het bezit van de redacteur zijn.

W. van Marle †

Enige tijd geleden bereikte ons het ontstellende bericht, dat de heer van Marle, te Wilp, door een noodlottig ongeval om het leven was gekomen. Ontstellend, omdat wij betrekkelijk kort te voren nog contact met hem hadden gehad en wij ons afvroegen wat nu met de zo prachtige door hem opgebouwde verzameling cactussen zou gebeuren nu de energieke en zorgzame liefhebber, die van Marle was, niet meer tot de levenden behoorde.

Wij kenden de heer van Marle al een lange reeks van jaren. Samen met zijn stiefzoon, de heer Eerkens, destijds in Indonesië en nu in Suriname werkzaam, had hij een begin gemaakt met deze verzameling. Van allerlei bekende en onbekende plaatsen wist hij bijzonder zaad te betrekken, terwijl hij in de laatste jaren via internationale connecties vele zeer bijzondere planten door ruiling verkreeg. Hij bouwde op deze wijze zijn verzameling uit tot wat ze nu is geworden, een unieke collectie planten, alom bekend in ons land en tot ver over de grenzen.

Niet alleen was de heer van Marle een voortreffelijk kweker van deze planten, maar een uitgebreide bibliotheek met de allerbeste grote werken, telkens uitgebreid met de nieuwste uitgaven, had hij tot zijn beschikking. Veel studeerde hij daarin en mede door zijn bijzonder helder verstand, was hij een kenner eerste klas geworden.

Als mens maakte de heer van Marle zich het leven niet gemakkelijk. Zwaarmoedig van aard streed hij tegen alles wat naar zijn oordeel onrecht en onjuist was. Hij was als zijn planten, die hij met zoveel liefde kweekte en verzamelde, een eenzaam mens, gauw geprikkeld en zelf ook stekelig van aard, een uitgesproken individualist, maar daarnaast een goed mens waar men van op aan kon.

Helaas, hij is niet meer. Wij bewaren in eerbied de beste vriendschappelijke herinneringen aan hem en treuren met zijn verwanten over het heengaan van deze bijzondere mens.

Met enige van zijn intieme vrienden zijn wij in zijn woning bijeen gekomen, waar zijn vrouw de wens uitsprak, dat de verzameling in haar geheel behouden zou blijven.

Wij hebben dit zo kunnen regelen, met toestemming van de heer

Eerkens, dat de volledige „collectie van Marle” is overgegaan naar het Succulentarium te Wageningen, waar zij thans wordt geordend en geclasificeerd.

Voor deze geste zijn wij de nabestaanden zeer dankbaar en wij geloven, dat zij de overledene en ook de liefhebbers in Nederland geen grotere dienst hadden kunnen bewijzen.

A. F. H. BUINING,
Voorzitter van Succulenta
en van het Succulentarium.

J. C. VAN KEPPEL

Echeveria albicans Walth.

in Cact. and Succ. Journal (America) 30, 147, 1958.

E. elegans var. *kesselringiana* v. Poellnitz in Fedde Rep. 39, 239, 1936.

E. alba Hort. California.

In de dertiger jaren zond de bekende cactuszoeker Fr. Ritter een onbekende *Echeveria* naar Europa, welke door de *Echeveria*-kenner Karl von Poellnitz wegens de overeenkomst met *Echeveria elegans* als een variëteit van deze soort beschreven werd. Onder deze variëteitsnaam (var. *kesselringiana*) treft men haar dan ook - voor zover aanwezig - in de vetplantenverzamelingen aan.

Eric Walther, die jarenlang studie van de *Echeveria*'s maakte en over dit geslacht een uitgebreide, maar helaas niet in druk verschenen monografie schreef, was van mening dat deze plant een zelfstandige soort is. Na vergelijking van de in Europa voorkomende exemplaren, die waar-

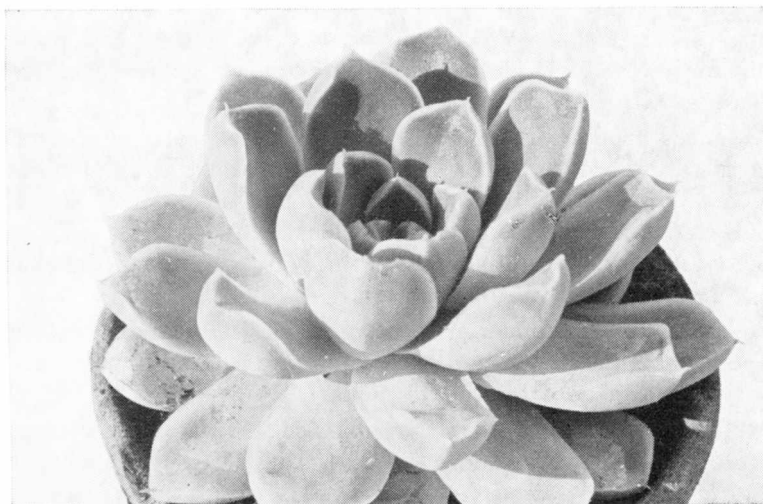

Fig. 68 — *Echeveria albicans* Walther

foto: de Klark.

schijnlijk alle uit zaad van Ritters typeplant F.R. 532 afkomstig zijn, ¹⁾ met materiaal door Walther ontvangen van Ferd. Schmoll uit Mexico, waarbij vastgesteld werd dat dit materiaal volkomen identiek was, beschreef hij haar als *E. albicans* Walth. *Albicans* betekent witachtig en slaat op de kleur der bladeren, die bij goede kultuur lichter zijn dan die van *E. elegans*. De vindplaats van *E. albicans* is onbekend en hoewel zij door uitlopers

Fig. 69 — *Echeveria elegans* Rose

foto: de Klark.

gemakkelijk is te vermeerderen, mogen wij aannemen dat dit toch een vrij zeldzame plant is.

Voor liefhebbers met beperkte ruimte is dit een ideale soort want de rozetjes worden niet groter dan ± 10 cm in doorsnee, zij blijven dus beduidend kleiner dan *E. elegans*. Verder onderscheidt zij zich van deze door de minder talrijke, stompere en meer gezwollen bladeren. Het spitsje aan de bladtop is dunner, dikwijls gevorkt en de bladranden minder sterk doorschijnend. De urnvormige bloemen zijn oud-rose aan de basis, binnenzijde en top geel. De kelkbladeren zijn ongelijk, de steelblaadjes klein en verdrogend. De bloemstengels zijn groenachtig grijs, die van *E. elegans* meer roodachtig en berijpt. Bloeiwijze een enkelvoudige soms vertakte overhangende tros met naar één zijde gekeerde bloemen.

Als alle andere *Echeveria*'s verlangt *E. albicans* een lichte en luchtige standplaats. In de zomer kan zij buiten gekweekt worden, waarbij men moet oppassen voor slakken die het vooral op deze soort voorzien hebben. Als grondmengsel kan men gebruiken twee delen bladgrond, 1 deel scherp zand, waaraan eventueel 1 deel klei toegevoegd kan worden, maar strikt noodzakelijk is dit laatste niet.

E. albicans behoort volgens Walther tot de sectie *Urceolatae* of urnvormigen, groep 2 van zijn indeling van het geslacht *Echeveria*, gepubliceerd in *Leaflets of Western Botany* 9, 1—4, 1959. Van deze sectie of groep is *E. agavoides* Lem. de type soort.

¹⁾ Dit zaad werd door de bekende firma H. Winter, Frankfurt a. Main in 1932 in de handel gebracht.

De kenmerken van deze groep zijn :

Stamloze planten met kale, dikke, gezwollen bladeren die vaak met kristallen bezet zijn, of een doorschijnende bladrand bezitten.

De bloeiwijze is meest enkelvoudig, soms vertakt, met naar één zijde gekeerde in dwarsdoorsnede ronde bloemen. Bloemen niet gekield, noch vijfhoekig. Kelkbladen klein, vaak ongelijk van grootte, afstaand, aanliggend of teruggebogen. (In afwijking van Walthers beschrijving van de bloemen van deze groep, zijn die van *E. elegans* en verwante soorten min of meer vijfhoekig).

Tot deze groep behoort het vroegere geslacht *Urbinia* dat niet als zelfstandig geslacht gehandhaafd kon blijven wegens de te geringe verschillen met de overige *Echeveria*'s. Tot de *Urceolatae* behoren :

<i>E. agavoides</i> Lem.,	<i>E. elegans</i> Rose,	<i>E. hyalina</i> Walth.
<i>E. purpusorum</i> Berger,	<i>E. simulans</i> Rose,	<i>E. halbingeri</i> Walth.
<i>E. corderoyi</i> Morren,	<i>E. potosina</i> Walth.,	<i>E. parrasensis</i> Walth.
<i>E. gilva</i> Walth.,		

H. RUBINGH

Cultuurperikelen

Als ik op verzoek der redactie mijn opvattingen betreffende de cultuur onzer succulente planten op papier zet, dan doe ik dat met een zekere aarzeling.

De heer P. F. Diemel heeft in de jaren 1949—1953 een serie zeer deskundige artikelen „Uit de praktijk” in *Succulenta* geschreven, waaruit zijn voorzichtige aard bleek en waarmee hij de instemming van veel leden heeft verworven. Mijn karakter is anders en dus is mijn manier van verzorgen ook anders.

In onze liefhebberij blijkt, dat ieder lid ongeacht het aantal jaren lidmaatschap en ondanks alle mogelijke aanwijzingen welke gelezen zijn, toch een bepaalde kweekwijze handhaaft, welke bij zijn karakter past en bij de mate, waarin hij belangstelt in de planten. In de eerste jaren der liefhebberij is er met een bepaalde manier van verzorgen enig succes behaald, anders blijft men geen liefhebber, en op dat stramien wordt er doorgewerkt. Men is tevreden met zijn planten en als het niet helemaal naar wens gaat en men ziet bij anderen mooiere planten, dan ligt dat niet aan eigen inzicht en tekort aan liefde, maar aan minder goede standplaats en mogelijkheden. Men zou kunnen zeggen, toon mij uw verzameling en ik zal u zeggen wie u bent en hoeveel liefde u voor de planten kunt opbrengen.

De botanie is eigenlijk een wetenschap en een hobby, die alleen met liefde en een zekere hartstocht beoefend kan worden. Hoe groter uw liefde, hoe mooier uw verzameling, ongeacht uw maatschappelijke welstand.

De bij de volslagen leek bestaande opvatting, dat succulente planten woestijnplanten zijn, welke geen of weinig water nodig hebben en in nagenoeg scherp zand groeien, vindt men ook bij onze leden nog wel. We kennen de zand- en puin-aanbidders en hen, die last van watervrees hebben. Deze laatsten gaan in de zomermaanden met een gietertje de poederdroge grond rond de potten bevochtigen. Zeer voorzichtig, want als er water op de planten gemorst wordt gaan ze rotten, zeker als ze behandeld zijn of inge-

zonken toppen hebben. Komt er dan toch nog water op de planten, dan wordt dat met een handdoek weer opgenomen. Heeft zo iemand een vooraanstaande plaats in een afdeling, dan heeft bijna ieder in deze groep last van droogzucht.

Soms sta ik bij een collectie planten, waarvan de potten maar voor de helft met teelaarde zijn gevuld en voor de helft ingegraven in de turfmoel. Op mijn opmerking, dat de planten beter zouden groeien als ze een volle pot grond tot hun beschikking zouden hebben en helemaal waren ingegraven, wordt er geantwoord: och ze doen het wel goed; kijk eens wat een mooie bedooring, die daar maakt knoppen en daar bloeit er al een. Dat er in de natuur geen enkele plant in een halfvol potje staat, maar meestal meters ruimte heeft om vocht en voedsel op te nemen, en dat er niemand is die na een regenbui de planten afdroogt, daar denkt men niet aan. Evenmin realiseert men zich dat woestijngrond niet onvruchtbaar hoeft te zijn.

E. Vatter heeft in *Succulenta* 1950 blz. 40—41 een zeer plastische beschrijving gegeven hoe hij eens in het Famatina-gebergte in Argentinië een wolkbreuk heeft meegemaakt. In de Noord Amerikaanse woestijnstad Tucson liggen de trottoirs een halve meter boven de rijwegen, opdat men, als het eens gaat regenen, niet van de straten gespeeld wordt.

Onze beroepskwekers die voorzichtiger met hun zaailingen zijn dan de meeste liefhebbers, elk zaadje moet zo mogelijk geld opbrengen, bespuiten steeds hun plantjes, ook de behaarde, en zij varen er wel bij. De door een bioloog verkondigde opvatting, dat zaailingen in het eerste jaar verspenen, zaailingenmoord is, schijnt bij hen niet op te gaan. Drie maal verspenen is regel en de aantallen lopen in de honderduizenden.

Er worden in liefhebbers- en in wetenschappelijke kringen talrijke stokpaardjes tientallen jaren in leven gehouden, die in de praktijk al lang overleden zijn. In het julinumnummer van *Succulenta*, pag. 90—91, schrijft Ir. van Os dat cactussen vaak gevoelig zijn voor een bespuiting met Parathion. Heel veel liefhebbers zijn als de dood voor dit bestrijdingsmiddel. Inderdaad is Parathion zeer vergiftig, daarom wordt het ook gebruikt, maar dat zijn bleekwater en benzine ook als men dat opdrinkt. Een oplossing met Parathion moet ook niet verstoven worden, tenzij door beroepskwekers die met zeer deugdelijke gasmaskers en gaspakken zijn uitgerust.

Waarom zouden we de lucht in onze kas bederven, als dat niet nodig is. Onze succulente planten blijven meestal dicht bij de grond. Al jarenlang behandel ik cactussen en vetplanten, $\pm 60 \text{ m}^2$, met Parathion 25 % fabrikaat I.C.I. In een gieter gaat een scheutje Parathion, aanvullen met water, even roeren en gewoon over de planten gieten. Als u dat 's-avonds doet ruikt u het wel, maar dat kan geen kwaad. De volgende dag een paar uren de kas gesloten houden en u vindt geen wolluis of rode spint meer. Mieren gaan er ook aan dood, maar die weten soms nog schuilhoeken te vinden of zijn toevallig ergens anders op stap en ontkomen dus wel eens. Cactussen of vetplanten ondervinden geen enkele schade.

Een paar jaar geleden had ik nogal last van mieren, die hardnekkig besloten waren te blijven huizen onder en op een *Thelocactus bicolor*. Een paar keer overgieten met Parathion had ze nog niet verdreven. Ineens werd ik zo „giftig”, dat ik het flesje met Parathion 25 % greep en een scheut over de plant gooide. De mieren waren tegen deze aanval niet bestand en ik heb ze dat jaar niet meer gezien. En de plant is er niet dood aan gegaan. Wel werd het groeicentrum beschadigd en dat kunt u nog zien, want een paar rijen doornen ontbreken. Na deze ondervinding is het mij een raadsel waar de verhalen vandaan komen, dat cactussen de voorgeschreven dosering van Parathion niet kunnen verdragen.

Neoporteria nidus, N. senilis en N. gerocephala

Aanleiding tot dit artikel is het feit, dat H. KRAINZ in zijn bekend losbladig boek „Die Kakteen” in de 20ste aflevering de cactus, algemeen bekend als *Neoporteria senilis* behandelt onder de naam *N. gerocephala*. Het is weer een van die gevallen, waarin foutieve namen hardnekkig gehandhaafd blijven.

Om de juiste naam voor deze plant vast te stellen is het nodig iets dieper in te gaan op de geschiedenis, die hieraan is verbonden.

De plant, die wij kennen als *Neoporteria senilis* werd in 1886 voor het eerst beschreven door PHILIPPI als *Echinocactus senilis*. Hij was evenwel onkundig van het feit, dat deze naam reeds eerder aan een andere cactus gegeven was nl. door BEATON in 1839. Daardoor werd de naam *E. senilis* Phil. onwettig en dus onbruikbaar. We kunnen PHILIPPI deze fout gerust vergeven, want in die tijd bestond er nog geen Index kewensis en had men dus nog geen middel om vast te stellen of namen al bestonden.

In 1935 plaatste BACKEBERG de soort in een ander geslacht en noemde hem *Neoporteria senilis* (Phil.) Back. Hij maakte daarbij de fout de naam te baseren op de onwettige naam van PHILIPPI; toch zou zijn naam wel juist geweest zijn, wanneer hij er maar een latijnse diagnose aan toegevoegd had, immers de naam *Neoporteria senilis* bestond nog niet. Maar nu is de naam *Neoporteria senilis* Back. ongeldig, want de internationale Regels voor de botanische nomenclatuur bepalen, dat vanaf 1 januari 1935 alle nieuwe namen voorzien moeten zijn van een latijnse beschrijving.

Deze ongeldigheid was voor ITO in 1957 een reden de plant een nieuwe naam te geven nl. *Neoporteria gerocephala* (een naam, die BACKEBERG in zijn handboek overneemt nl. op p. 1864), maar ook hij verzuimde een latijnse beschrijving toe te voegen en dus is ook deze naam niet te gebruiken. Zo lijkt het dus wel, alsof deze algemeen bekende cactus nog zonder wettige naam zit.

Maar er is nog een andere soort, die er veel op lijkt nl. *N. nidus*; de overeenkomst tussen beide soorten is zo groot en er bestaan zoveel tussenvormen, dat het me juist toeschijnt beide soorten te verenigen. BRITTON & ROSE hebben dit in 1922 al gedaan en beschouwden dus *N. senilis* geheel als synoniem met *N. nidus*. BACKEBERG is het daarmee niet eens en wijst in zijn handboek (3, 1864) op de althans voor hem belangrijke verschillen en hij geeft een overtuigend plaatje (fig. 1791); de dorens van *N. nidus* zijn harder en minder dooreengeweven; de bloemen zijn kleiner nl. ± 3 cm lang tegenover bij *N. senilis* ± 5 cm lang; BACKEBERG merkt wel op, dat de variatie groot is en dat hetgeen in cultuur voorkomt als *N. multicolor* Ritter vermoedelijk hiertoe eveneens behoort.

KRAINZ combineert de soorten ook, maar kiest helaas de verkeerde

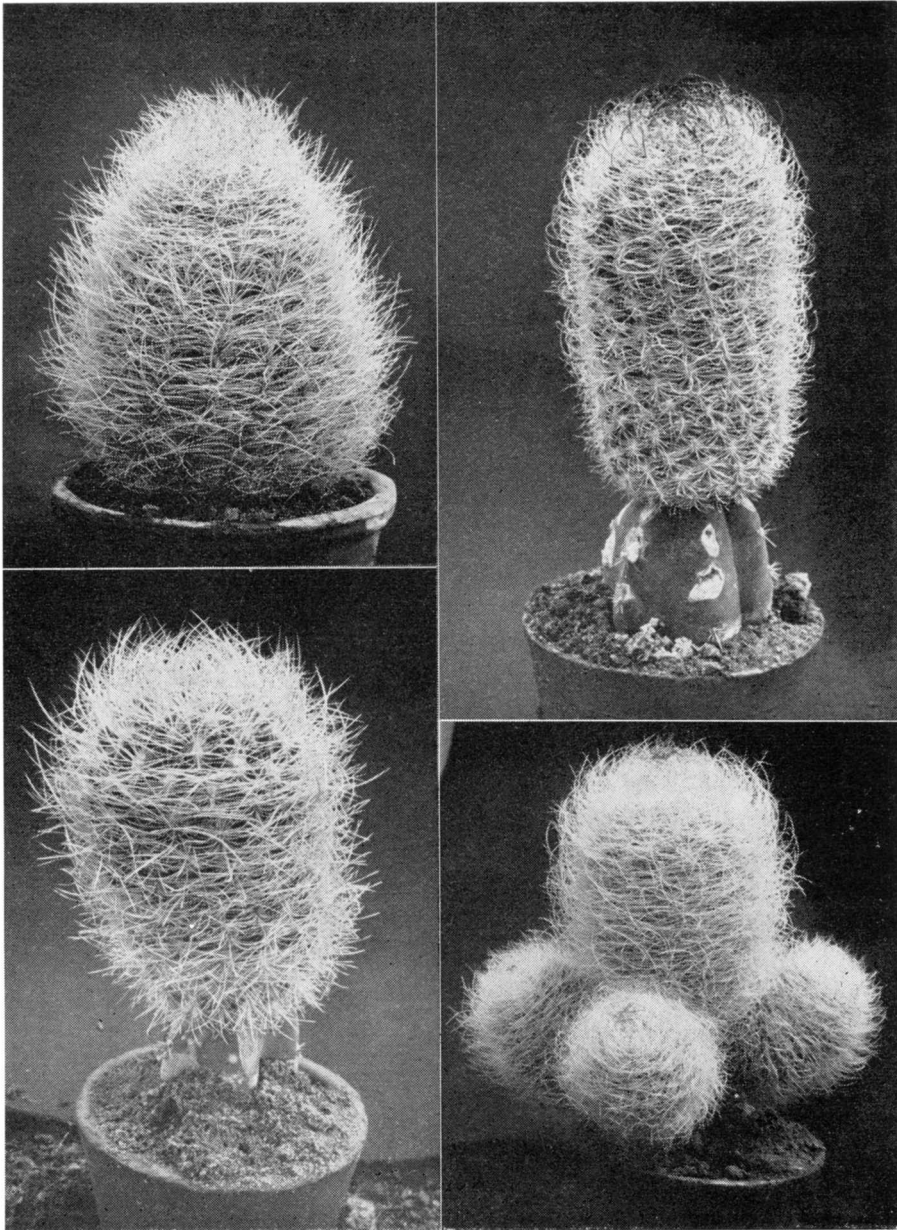

Fig. 70 — Links boven: *Neoporteria nidus*, het senilis-type met zachte, witte dorens; plant afkomstig uit de coll. Mevr. Grullemans — Links onder: *Neoporteria nidus*, het nidus-type met vrij harde, witte dorens; plant uit de coll. van Marle — Rechts boven: *Neoporteria nidus*, gekweekt uit zaad FR 243 (*N. multicolor*), met vrij zachte, lichtgele, in de top van de plant bruine dorens; plant uit coll. van Marle — Rechts onder: *Neoporteria nidus*, het senilis type, mooie vertakte plant met zachte witte dorens; plant uit de coll. van Marle. foto's I.V.T.

naam, want de naam *Neoporteria nidus* is de oudste, die aan de gestelde eisen voldoet.

Voor ons is nu alleen de kwestie belangrijk: is het één soort of zijn het er twee en is *N. multicolor* nog een derde? Heel moeilijk lijkt me de oplossing niet. Immers we kennen in de culturen alle mogelijke overgangen; natuurlijk zijn er planten, die zacht aanvoelen en die erg stekelig zijn, maar waar ligt de grens?

Er zijn zoveel overgangsgevallen dat het me niet mogelijk schijnt een aannemelijke lijn te trekken; ook de bloemgrootte is m.i. niet doorslaggevend, deze is ook te variabel en mogelijk ook te veel afhankelijk van uitwendige invloeden. Zo is het ook met *N. multicolor*; deze naam is nog in het geheel niet beschreven en we zouden deze dus eigenlijk geheel moeten weglaten, maar bij veel liefhebbers vindt men planten onder deze naam, die door F. RITTER is gegeven aan een zaadnummer. Deze planten hebben dorens van de meest verschillende kleur, van bijna zwart tot wit, via geel, oranje, bruin. Het zijn prachtige cactussen, die m.i. alle onder de naam *N. nidus* behoren te worden gerangschikt. De heer Wouters te Lent kweekte planten van een zeer variabele dorenkleur uit de zaden van één bes, die in de natuur door RITTER was verzameld en er is dus geen sprake van een mogelijkheid deze 3 soorten afdoende van elkaar te scheiden. Zelfs is het niet mogelijk variëteiten te onderscheiden. Misschien zal het later kwekers gelukken door doelbewuste selectie zaadvaste lijnen te kweken, maar dan hebben we cultuurvariëteiten gekregen, die op andere wijze benaamd dienen te worden.

Resumerende volgt hier een overzicht van de namen :

Neoporteria nidus (Soehr.) Br. & R., Cact., 3, 94 (1922).

syn. *Echinocactus nidus* Soehrens in Schumann in Monats. f. Kakt., 10, 122, (1900).

Echinocactus senilis Phil. in Gartenflora, 35, 484 (1886), niet Beaton, 1839.

Neoporteria senilis Back., Kaktus ABC, 262 (1935), zonder latijnse diagnose.

Neoporteria nidus var. *senilis* Borg, Cacti, 268 (1951), zonder latijnse diagnose.

Neoporteria gerocephala Ito, Expl. Diagr., 211 1957; Back., Cact., 3, 1864 (1959), beide namen zonder latijnse diagnose.

Neoporteria multicolor Hort. (FR 243).

SUMMARY

The species known as Neoporteria senilis does not have any legitimate name; Echinocactus senilis Phil. is a later homonym, the names Neoporteria senilis Back. and N. gerocephala Ito have not been published with a latin diagnosis. As N. nidus (Soehr.) Br. & R. is very closely related, and a large number of intermediates exists in cultivation as N. multicolor, the 2 species are united here.

BOEKBESPREKING

H. KRAINZ, „Die Kakteen” aflevering 20 (1 april 1962) en aflevering 21 (1 augustus 1962).

Met deze twee afleveringen zet H. Krainz in samenwerking met Dr. F. Buxbaum en W. Andreae zijn losbladig boek over cactussen voort.

Bizonder interessant en belangrijk is het overzicht, dat Buxbaum van het cactus-systeem geeft, zoals dit volgens hem op dit moment moet zijn. Wanneer men dit systeem legt naast hetgeen hij publiceerde bij het begin van het werk, dan springen nog al opvallende verschillen in het oog. Geslachten zijn verenigd of gesplitst en verscheidene hebben een geheel andere plaats in het systeem gekregen. Resultaat: een nieuwe hoeveelheid naamsveranderingen.

Velen staan nu klaar om Buxbaum daarvan een verwijt te maken; doch hoe begrijpelijk dit ook is, zulk een verwijt is ongegrond. Er zijn weinig plantenfamilies, waarin nog zo weinig fundamenteel onderzoek is verricht; tot nog toe waren de systemen gebaseerd op gemakkelijk waarneembare kenmerken of op geographische verspreiding, maar Buxbaum heeft zich de moeite getroost

veel dieper op de zaak in te gaan en de resultaten van dit onderzoek waren er oorzaak van, dat geheel andere opvattingen bij hem gingen postvatten, waardoor hij steeds weer genoodzaakt werd vroegere meningen over boord te gooien. Zo gaat het nu eenmaal bij iedere studie.

Doordat evenwel zijn veranderde inzichten in wijzigingen van de benaming eindigden, is het voor menigeen moeilijk zijn systeem te volgen, ook al omdat het losbladige boek nog niet klaar is en er dus nog geen overzicht is van de soorten. Maar het werken aan dit vraagstuk gaat nu eenmaal niet zo snel en het zal nog vele jaren duren, voordat het gehele werk gereed is.

Ik ben benieuwd, op welke wijze de verandering in het systeem in het reeds verschenen gedeelte van het boek zal worden doorgewerkt; immers de oudere bladzijden waren nog volgens de vroegere opvattingen gerangschikt. Ik ben er wel van overtuigd, dat dit op bevredigende wijze zal worden opgelost.

Op de details van beide afleveringen wil ik niet ingaan; afbeeldingen en text zijn op de bekende manier uitstekend verzorgd. Ik kan het alleen niet eens zijn met de naam *Neoporteria gerocephala* Ito, maar daarop kom ik in een afzonderlijk artikel terug.

Boom.

Propaganda op tentoonstellingen

De inzending van de heer J. C. van Keppel op de jubileum tentoonstelling van de Kon. Ned. Mij. voor Tuinbouw en Plantkunde te Wassenaar was een groot succes. De grote groep bevatte een uitgebreid sortiment cactussen in vele goede exemplaren en - hoe kan het anders bij de heer van Keppel, — vetplanten prachtig van vorm en kleur. Door een prima opstelling trok het geheel zeer de aandacht. Wij wensen de heer van Keppel geluk met het verdiende resultaat.

Eerste prijs, met lof van de jury

voor de cultuur, ere-medaille van de Commissaris der Koningin en zilveren medaille van de 's-Gravenhaagse Tuinbouwvereniging.

Ook op de jaarlijkse tentoonstelling van de Ver. Floralia in Den Haag waren succulenten te zien. De mooie inzending van de heer H. Bonefaas verwierf een eerste prijs, met lof van de jury. De heer Scheffer had, buiten mededinging, een groep ingezonden waarin vooral de mooie Lithops opvielen.

C. B.

UIT ANDERE TIJDSCHRIFTEN

Cactus and Succulent Journal,
1962, nummers 1—4.

Dit tijdschrift wordt uitgegeven door de Cactus and Succulent Journal of America en wel om de twee maanden. De inhoud is steeds interessant en is in het algemeen veel meer dan bij ons gewijd aan vetplanten, die in het wild groeien.

Maar men heeft het daar ook wel gemakkelijker, want de meeste leden wonen in het westen en ze hebben daar veel van dergelijke planten in de buurt. Bovendien kan men daar vele soorten in de volle grond kweken, waaronder ook de grote cactussen en Agaven en daardoor wordt er ook in dit tijdschrift aan deze planten veel meer aandacht gewijd dan bij ons, omdat deze door hun afmetingen voor onze liefhebbers niet in aanmerking komen.

Maar ook de kleinere succulenten komen aan de beurt en men kan in de in 1962 reeds verschenen nummers bijdragen vinden over *Pediocactus*, waarvan Menon een revisie geeft, over *Echeveria lutea* met opvallend gele bloemen, terwijl Brown zijn reeks *Haworthia*-praatjes onverdroten voortzet.

Alle nummers staan op goed peil en ik kan de lezers van *Succulenta* aanraden zich op het tijdschrift te abonneren;

adres: 132 West Union Street, Pasadena, Calif., prijs 4 dollar.

CACTUSWEELEDE

Sedert enige tijd verschijnt het maandblad van onze Belgische Vrienden in een andere opmaak; de inhoud en het enthousiasme, waarmede deze gebracht wordt toont duidelijk, dat de liefhebberij daar weer aan het groeien is en ik hoop, dat dit zo zal blijven.

Er staat van allerlei lezenswaardigs in, waarbij vooral de beginner niet vergeten wordt. De rubriek van de „zwervende reporter” is uitstekend, zo iets zou in ons tijdschrift ook best op zijn plaats zijn.

De nummers worden opgevuld met vertalingen uit boeken; ofschoon dit op zich zelf geen bezwaar is, immers veel leden bezitten deze boeken niet, toch moet men hiermede m.i. zeer voorzichtig zijn. De *Mammillariatabel* van Craig b.v., die in het septembernummer onveranderd in vertaling werd opgenomen, is voor de determinatie van de soorten beslist niet juist. De kenmerken van het melksap en spiralen zijn niet betrouwbaar; bovendien staan er vele nieuwere soorten, die in cultuur voorkomen, niet in. Ik hoop dus, dat er aan het slot nog een commentaar op deze tabel zal verschijnen. B.

Onze lezers schrijven

Hiermede willen we een rubriek openen, waarin de leden van *Succulenta* de gelegenheid wordt geboden hun mening te geven over zaken, die te maken hebben met de vereniging, met het tijdschrift, met liefhebberij etc. Deze gelegenheid bestond natuurlijk wel, maar niemand kwam er ooit toe. De bedoeling is, dat men critiek kan leveren op verkondigde meningen, aanvullingen kan geven op artikelen, opmerkingen van diverse aard kan maken. Zo kan men in deze rubriek in korte bewoordingen iets naar voren brengen, dat voor een arti-

kel minder geschikt is. We hopen, dat de lezers er een dankbaar gebruik van zullen maken.

HET ZAGEN VAN ETERNIET

De heer H. M. S. Mevissen schrijft ons: Naar aanleiding van het artikel „Goedkope zaailingbakjes” in het juni-nummer, pag. 76, wilde ik nog het volgende opmerken: Mijn ervaring bij het zagen van eterniet is deze, dat de slijtage van de ijzerzaagjes **aanzienlijk** minder wordt wanneer het eterniet door en door nat is. De temperatuur van de zaagjes loopt dan niet zo hoog op.

HET NOVEMBERNUMMER WORDT EEN DUBBEL NUMMER

MAAKT PROPAGANDA EN WERFT NIEUWE LEDEN

Verslag van de Algemene Vergadering

gehouden op 19 mei 1962

Aanwezig 34 leden, afwezig met kennisgeving: mevrouw Grullemans. Half drie opent de voorzitter, de heer A. F. H. Buining de vergadering en daar de secretaresse niet aanwezig kon zijn, worden de notulen van de vorige vergadering voorgelezen door de heer S. K. Bravenboer.

Hierna volgt het jaarverslag van mevr. Grullemans. Notulen en jaarverslag worden onveranderd goedgekeurd.

Punt 4. Rekening en verantwoording van het financieel beheer over 1961.

De heer Taalman Kip vraagt naar het verloop van de contributies.

Voorzitter zegt, dat de afdracht aan het H.B. langzaam verloopt.

De heer Linsen (N. Limburg) zou een 2e penningmeester willen benoemen.

De heer Masman vindt, dat in het overzicht de zaak teveel door elkaar ligt. Men komt er niet uit.

De heer Florschütz (Utrecht) vraagt, waarom we met de controle een jaar achter liggen.

Voorzitter zegt, dat er een achterstand ontstaat doordat het aanwijzen van de controlecommissie pas na het verstrijken van het verenigingsjaar geschiedt. Het moet echter mogelijk zijn een jaar in te halen.

Besloten wordt dat 1961 en 1962 gelijktijdig zullen worden gecontroleerd.

De heer Florschütz vraagt of de afdeling Utrecht de Statuten en Huishoudelijk reglement kan krijgen.

Voorzitter zegt dat ieder lid deze op verzoek kosteloos kan krijgen.

Punt 5. Aftredend zijn de heren Buining, van Romunde en Claeys. De twee eerstgenoemden zijn herkiesbaar, maar de heer Claeys heeft niets van zich laten weten.

Er is betreffende de bestuursverkiezing een voorstel van de afdeling Dordrecht met een tegencandidaat voor de functie van algemeen voorzitter. Deze afdeling stelt de heer Rubingh kandidaat.

Door te late indiening kan dit voorstel niet ontvankelijk worden verklaard. Afd. Dordrecht trekt het voorstel in. De heer Jansen (Amsterdam) stelt voor de twee herkiesbare gestelde kandidaten bij acclamatie te herkiezen. Dit geschiedt.

Punt 6 en 7. De begroting en hierbij behorende vaststelling van de contributie. Het H.B. ziet geen aanleiding tot contributieverhoging.

De heer de Vries (Amsterdam) vindt de post drukkosten vrij hoog.

Voorzitter zegt dat de firma Govers in eerste opgaaf te hoog was. Inmiddels is deze post verlaagd, maar komt nog niet tot uiting in de begroting, daar deze toen reeds gedrukt was. De heer Linsen meent, indien het maandblad beter wordt, het ook duurder mag zijn. Hij vindt het Clichéfonds in feite een verkapte contributieverhoging.

De heer Taalman Kip wil ook wel contributieverhoging, vooral als het blad beter wordt.

Dr. Boom zegt, dat de kwaliteit van het orgaan afhankelijk is van de medewerkers. Indien iemand bedenkingen heeft, moet hij deze aan de redacteur schrijven. Hij zal trachten vakmensen aan te trekken tegen een zekere vergoeding. Tevens komt bij punt 6 en 7 het Rapport voor de propaganda aan de orde, dat samengesteld is door de heren Rubingh, Bommeljé en Bonefaas. De Voorzitter geeft een nadere toelichting. Er zal een speciaal nummer van Succulenta worden uitgegeven. Ieder lid zal dit nummer ontvangen en daarnaast zal het voor een redelijke prijs worden verkocht.

Besproken wordt om eventueel eens per jaar een bijeenkomst te organiseren ten

behoefte van de afdelingsbesturen. De heer Rubingh zegt hierover, dat het zeer nuttig zal zijn, de bestuurders voor te lichten omtrent het verenigingswerk, de propaganda e.d. onderwerpen.

Voorzitter stelt voor een proefbijeenkomst te houden en daarna te beslissen of het nodig is hiermee door te gaan. Hiermede wordt accoord gegaan.

Om elke twee jaar een ledenlijst te publiceren stuit op verschillende moeilijkheden. De heer van Vliet vindt, dat de afdelingen dit het beste zelf kunnen verzorgen.

Een en ander over dit Rapport zal nader worden uitgewerkt door het Hoofdbestuur; daarnaast wordt door de vergadering besloten om ter bestrijding van de kosten voor deze propaganda voor één jaar naast de contributie van f 6,50, een extra bedrag te heffen van f 1,—.

Punt 8. Als kascontrolecommissie wordt de afdeling Gooi- en Eemland aangezocht. Deze zal 1961 en 1962 tegelijk controleren.

Punt 9. Als plaats voor de volgende vergadering wordt weer de Grasheuvel aangewezen.

Hierna doet de Voorzitter mededeling omtrent het besluit van de afdeling Rotterdam, de indertijd bij de aansluiting bij de landelijke vereniging gestelde voorwaarden te laten vervallen.

Voorts is er een schrijven van de afdeling Rotterdam inzake het Clichéfonds over het jaar 1960, in verband met de controle der financiële aangelegenheden van de vereniging. Deze bescheiden zullen alsnog aan Rotterdam worden toegezonden.

Daarna komen de voorstellen van de afdeling IJsselstreek in behandeling. Deze afdeling stelt o.m. voor :

1. in het maandblad vertaalde artikelen van vakmensen en een rubriek ideeënbus op te nemen. Over het algemeen kan de vergadering zich hiermede verenigen. Het wordt naar de redactie verwezen;
2. een lijst van sprekers samen te stellen, daar het voor vele vooral kleine afdelingen moeilijk is sprekers aan te trekken. Besloten wordt, dat het H.B. dit nader zal uitwerken.

Hierna doet de Voorzitter namens het H.B. het voorstel de heer H. van der Velde eervol ontslag als redacteur te verlenen. Daarna komt het voorstel van het H.B. inzake de benoeming van Dr. Boom als redacteur van het maandblad aan de orde. Naast de redacteur worden als leden van de redactiecommissie voorgesteld de heren Bommelijé, van Keppel en v. d. Velde. De vergadering gaat hiermede volledig accoord.

Hierna verzoekt de voorzitter de afgevaardigde van Rotterdam, de heer de Slegte, verslag te doen over het nazien van het financieel overzicht betreffende het I.O.S. congres. De heer de Slegte zegt, dat alle bescheiden volledig in orde zijn bevonden.

Bij de rondvraag komt nog één en ander in bespreking. De heer van Vliet vraagt over een brief met opmerkingen betreffende de Grasheuvelbijeenkomsten. Hierop is nooit enig antwoord ontvangen.

De heer de Slegte vindt, dat er teveel buitenlandse sprekers op deze bijeenkomsten zijn.

Voorzitter merkt op, dat het lang niet gemakkelijk is steeds iets nieuws te brengen. Het ligt niet in de bedoeling, dat de commissie voor deze week-enden dit werk blijft doen. Na enige discussie worden de heren van Vliet en Braun (Den Haag) en de heer Taalman Kip (Gooi- en Eemland) gekozen voor de nieuwe commissie. Voorzitter zegt dank aan hun voorgangers de heren Rubingh, Bonefaas en Bravenboer voor het verrichte werk.

De heer Jansen vraagt of Succulenta ook in de openbare leeszaal gebracht kan worden, hetzij door de afdelingen, hetzij door het secretariaat. Onze vereniging zou hier-

door zeker meer bekendheid krijgen. Deze vraag zal nader in het H.B. worden onderzocht.

De heer Wakka (Zaandam) komt in de rondvraag nog even terug op een hogere contributie. Wij kunnen dan de basis verbreden, leden winnen, meer bekendheid geven door b.v. tentoonstellingen. Geeft het H.B. subsidie voor tentoonstellingen?

Voorzitter zegt, dat als regel wel f 25,- beschikbaar wordt gesteld. Voorts vindt de heer Wakka het een plicht van de afdelingen een afgevaardigde in het H.B. te benoemen.

De heer de Vries (Amsterdam) zou de verhoging van f 1,- reeds eerder willen ontvangen. Dit stuit echter af op het extra werk en zal gelijk gebeuren met de contributie over 1963.

De heer Linsen zegt, dat nu de advertenties door de leden moeten worden betaald, er maar weinig aanbiedingen zijn.

De heer de Slegte geeft commentaar door te zeggen: Dit is een ruilrubriek, wil men iets aanbieden om er geld van te trekken, dan moet men maar advertentiekosten betalen.

Voorzitter geeft toelichting, dat „vraag en aanbod” altijd bedoeld is als ruilrubriek. Doordat men echter regelmatig planten of andere artikelen ging aanbieden tegen betaling, heeft het H.B. besloten zulke aanbiedingen als advertenties te laten betalen.

Hierna sluit de heer Buining om vijf voor half zes, met dank aan alle aanwezigen, de vergadering.

S. K. Bravenboer.

Uit de Afdelingen

GOOI- EN EEMLAND

De leden der Afdeling kwamen op 4 september 1962 in het Restaurant „De Karseboom” te Hilversum bijeen om te luisteren naar de uiteenzettingen van de gast-spreker, de heer K. P. v. Arkel. De Voorzitter begroette de heer van Arkel en introduceerde tevens het nieuwe lid van de Afdeling, mevr. J. M. Heuvelink-van der Schel. Voor de rest van de avond luisterden de leden met veel interesse naar de heldere en uitvoerige beschrijving, die spreker gaf van de cultuur-methoden voor Phyllocactussen. Na de pauze en de verloting van planten toonde spreker een serie uitmuntende dia's die toonden, welke goede resultaten ook bij kweek in huiskamers bereikt kunnen worden. De 31 aanwezige leden dankten de heer van Arkel met een stevig applaus.

W. H. SCHUSTER, secretaris

Pieter de Hooghlaan 2 - Loosdrecht.

GRONINGEN

Zaterdag 8 september hield de afdeling Groningen de eerste ledenvergadering na de vacatie. De vergadering stond onder leiding van haar voorzitter, de heer G. J. Eilander, die na lezing van de notulen der vorige vergadering, een causerie hield over cactussen, waarbij

spreker een groot aantal dia's vertoonde, wat zeer in de smaak viel.

Vele aanwezigen, waaronder ook gasten, werden in het bezit gesteld van cactuszaden, gratis beschikbaar gesteld door Dr. de Boer. Verscheidene leden hadden planten en stekken meegebracht, die geruild werden of gratis beschikbaar werden gesteld.

We hebben na lange tijd eens weer een mooie vergadering gehad en deze werd heel goed bezocht.

E. HORLINGS, secretaris,

P. Heinstraat 48, Delfzijl.

ROTTERDAM

Daar in de maand augustus het gebouw waar wij onze bijeenkomsten houden wegens vacatie gesloten was, werden we door de voorzitter, de heer Bravenboer, uitgenodigd om in de middag van 11 augustus bij hem aan huis bijeen te komen, daar er overdag meer van de planten te genieten is dan bij avond. De ontvangst was hartelijk, de koffie smaakte best, de planten waren prima verzorgd, waardoor het een uitzonderlijke mooie middag is geworden, waaraan velen nog een aandenken mede naar huis namen. Aan de fam. Bravenboer onze welgemeende dank.

Op 25 augustus maakten we een excursie naar de kwekerij van de heer H. van Donkelaar te Werkendam. Ook hier werden wij buitengewoon prettig ont-

Firma K. EDELMAN

SPECIALITEIT CACTUSSEN EN ANDERE

VETPLANTEN GROTE VOORRAAD

UITSLUITEND GROOTHANDEL

WHOLESALE ONLY

Handelskwekerij - Reeuwijk - Tel. 334

Freek Hoogvliet

Speciaal adres voor:

Cactussen en Vetplanten

MAASDIJK (3 km vanaf Maassluis) Oostelijke Slag 7 Telefoon 01745-2732

U wordt hierbij uitgenodigd voor een bezoek aan mijn nieuwe Cactuskwekerij.

Fa. VAN ZANTEN & HOFLAND

In- en verkoop van Cactussen en Vetplanten

Telefoon 01740-5480

Bij geen gehoor 5051 of 5410

Correspondentie adres : GEESTWEG 848 — NAALDWIJK.

vangen; na het gebruik van een kopje thee, ons door mevrouw Donkelaar aangeboden, verspreidden we ons in de kassen, waar zeer veel moois te zien en te koop was. Begunstigd door mooi weer kunnen we ook hier terugzien op een geslaagde dag.

Zaterdag 8 september hielden wij onze eerste bijeenkomst in het nieuwe seizoen. Na de opening door de voorzitter en het afwerken van een aantal huishoudelijke zaken, waaronder het winterprogramma, hield de heer G. J. Koppers een voordracht over „Het kweken en verzorgen van hoogsucculenten. Als demonstratiemateriaal had de heer Koppers een grote partij zeer mooie planten medegebracht, welke aller bewondering wekten. De lezing gaf aanleiding tot zeer veel vragen en gedachtenwisseling, zodat het een bij uitstek mooie, leerzame avond is geworden. Het dankwoord door de voorzitter

VRAAG - EN AANBOD

Leden van Succulenta kunnen voor deze rubriek éénmaal per jaar gratis een opgave inzenden.

AANGEBODEN in ruil voor planten, zaailingen enz. nrs. van Succulenta 1952-1957, w.o. volledige jaargangen 1953, 1954, 1955. Aanbiedingen aan J. TISSINK, Dr. C. Bakkerstraat 11, Broek in Waterland.

TE KOOP GEVRAAGD: één- of twee-jarige zaailingen van de volgende geslachten Neoporteria, Neochilena, Pyrrhocactus, Copiapoa, Parodia, Frailea, Blossfeldia, Oroya, Rebutia met subgeslachten. Aanb. W. F. TETERS, Kinkerstraat 368-I, Amsterdam.

uitgesproken was dan ook zeer op zijn plaats.

J. L. DE SLEGTE, Secretaris,
Schiebroeksingel 31 - Rotterdam.